

spændende at få defineret. Jeg har en stærk fornemmelse af, at det, hr. Anders Mølgaard forsøger, er at lave et eller andet skræmmebillede, som overhovedet ikke hører hjemme her.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Peter Duetoft kunne have sagt det lidt mere direkte, men sandheden var, at udtalelsen gik på, at de bestemmelser, der nu indføres i Danmark, er den pris, Danmark skal betale for at være med i EU, for en sådan lovgivning havde vi aldrig selv etableret, hvis ikke vi havde været med i EU-systemet.

Jeg vil også konstatere, at grunden til de her bestemmelser i lovforslag nr. L 98, som vi ganske vist ikke behandler i dag, men som debatten vedrører, reelt er, og det har også været fremme i dag, at der har været masseovergreb på bl.a. portugisiske børn på arbejdsmarkedet, og så laver man altså bestemmelser, der er gældende for alle landene. Det synes jeg faktisk er en skam.

Der sker så i øvrigt det – nu være ikke dermed sagt at vi ikke skal rette os efter disse regler, når de er vedtaget – og det kunne jeg måske enten få afkræftet eller bekræftet her i dag, at mange af de bestemmelser, der vedtages i EU, retter visse lande – Italien og måske også Portugal – sig ikke altid lige meget efter, f.eks. på mælkekvoteområdet. Men det fører nok lidt for vidt at sige det. Jeg tror personlig, at det bliver utrolig svært at få den lov overholdt 100 pct.; jeg opfordrer ikke til, at man ikke skal gøre det, men jeg tror, man skal være helt klar over, at det ikke vil ske.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Først tak til Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Erik Dyrlund. Tak er et fattigt ord, men det er i denne sammenhæng velment, for så vidt jeg erindrer, er det i hvert fald første gang, jeg har hørt den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Erik Dyrlund, sige, at der faktisk er pædagogiske kvaliteter forbundet med et ansvar i forbindelse med et fritidsjob.

Jeg har gjort mig den umage, at jeg har læst disputterne, også om, hvad hr. Poul Erik Dyrlund har sagt gennem tiderne, specielt i 1992 som optakt til nedsættelse af Børnekommissionen, og jeg må tilstå, at jeg allerede dengang i 1992 forsøgte at afæske hr. Poul Erik Dyrlund netop nogle positive vurderinger af de kvalite-

ter, der var forbundet med det, hvor hr. Poul Erik Dyrlund i hvert fald i 1992 replicerede, at det ikke var så interessant at kigge på alle de positive aspekter. Det, der var interessant, var at se på risici og de mere negative konsekvenser. Men det er glædeligt, hr. Poul Erik Dyrlund nu her fra talerstolen gør opmærksom på de positive sider, og det vil jeg erindre.

Så vil jeg sige – jeg forsøgte ellers at sige det i begrundelsen – at ideen med denne forespørgsel, som faktisk er anmeldt 1 måned før, at der var anmeldt nogen første behandling af lovforslag nr. L 98, faktisk var at få en helhedsorienteret debat om netop pædagogik og en debat om implementering af et EU-direktiv og teknik og bureaukrati. Jeg synes, det er vigtigt at ihukomme, at det er det, lovforslag nr. L 98 tager under behandling.

Når jeg taler om ca. 200.000, så er det alle børn og unge og altså ikke kun de unge, der bliver ramt af implementeringen af EU-direktivet, og det ved hr. Dyrlund udmærket.

Til sidst vil jeg sige, at det ikke så meget er Venstre og mig personlig, der måske føler, at det er et skræmmebillede, men jeg garanterer for, at hvis man spørger en stor part af de unge, der har et fritidsjob, så opfatter de den tendens til, at forbudslinjen flyttes længere og længere ind på deres område, som et skræmmebillede, og det er 200.000 unge. Jeg synes, vi skulle lytte til, hvad børn og unge siger, og det, denne debat går ud på, er, hvor linjen, kridtstregen, skal gå. Skal forbudslinjen flyttes og flyttes hvert andet år, eller mener Socialdemokratiet og regeringen, at man egentlig har fået nok af alle de forbud, man efterhånden »har haft held« til at få gennemført?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg må sige til hr. Mølgaard, at vi i Socialdemokratiet aldrig nogen sinde har lagt skjul på, og det har arbejdsministeren heller ikke i de debatter, vi har haft, siden hun blev minister, at der selvfølgelig også kan være positive elementer forbundet med, at børn og unge har et fritidsjob. Ingen tvivl om det.

Når det således er sagt, har jeg altså stadig væk et fromt håb om, at det også på et eller andet tidspunkt kan gå op for partiet Venstre, at det altså også kan være forbundet med en række negative elementer, og det er dem, vi i Socialdemokratiet interesserer os mest for, for vi vil gerne noget godt og noget fornuftigt for børnene ude på arbejdspladserne, og det har jeg endnu ikke opfattet at Venstre er indstillet på.